

Αρείου Πάγου 932/2013 (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=NQEY6WVS7FGSA6MA1GIPROZC37VE0L&apof=932_2013

Θέμα

Αιτιολογίας επάρκεια, Σωματική βλάβη από αμέλεια, Υγιεινή και ασφάλεια εργασίας.

Περίληψη:

Πραγματικά περιστατικά. Εργατικό ατύχημα. Σωματική βλάβη από αμέλεια παρ' υποχρέου. Κανονισμοί ασφαλείας. Κάταγμα σπονδύλων εργάτη σε οικοδομή υπό πτώση του σε φρεάτιο ανελκυστήρα. Ποινική Δικονομία. Αναίρεση. Λόγοι: Υπέρβαση εξουσίας λόγω παραδοχής τυπικά δεκτής της εφέσεως της εισαγγελέως Πρωτοδικών κατά της αθωωτικής απόφασεως του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ακυρότητα διαδικασίας στο ακροατήριο λόγω απορρίψεως της ενστάσεως αοριστίας του κλητηρίου θεσπίσματος από την έλλειψη του άρθρ. 15 ΠΚ και των διατάξεων του νόμου 1396/83 Έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας. Εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Από την αναφορά του αρ. 315 παρ. 1 ΠΚ σε συνδυασμό με το πραγματικά περιστατικό, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος ήταν υπόχρεος λόγω του επαγγέλματός του ως επιβλέπων της οικοδομής πολιτικού μηχανικού να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια και δεν πάσχει το κλητήριο θέσπισμα ακυρότητας από την έλλειψη μνείας των ανωτέρω. Περαιτέρω παρατίθεται σ' αυτό ο επιτακτικός κανόνας δικαίου που παραβιάσθηκε Ορθή και αιτιολογημένη η απόφαση Απορρίπτει αίτηση αναίρεσης.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

Κωνσταντίνο Φράγκο, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, ως αρχαιότερο μέλος της συνθέσεως (κωλυομένου του Τακτικού Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Νικολάου Ζαΐρη), Ειρήνη Κιουρκτσόγλου-Πετρουλάκη, Μαρία Βασιλάκη, Χρυσούλα Παρασκευά, (κωλυομένου του Αρεοπαγίτη Γεωργίου Αδαμόπουλου) και Μαρία Γαλάνη-Λεοναρδοπούλου-Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 14 Μαΐου 2013, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σταύρου Μαντακιωζή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου Β. Λ. του Ι., κατοίκου ... που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Παϊταζόγλου, περί αναιρέσεως της 9397/2012 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγοντα τον F. A. N. T. E., κάτοικο ... που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ανδρέα Γιαννακόπουλο.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων -κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ'αριθμ. πρωτ. 8590/24-12-2012 αίτησή του αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 40/13.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξουσίους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκειμένη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό της διατάξεως του άρθρου 314 παρ. 1 εδ. α' του Ποινικού κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι, όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών, προς τη διάταξη του άρθρου 28 του ίδιου Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι, από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν, συνάγεται, ότι προς θεμελίωση του εγκλήματος της σωματικής βλάβης από αμέλεια απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνειδήτος άνθρωπος οφείλει, κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων πείρα και λογική, β) να μπορούσε ο δράστης, με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις, ικανότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παράλειψης του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε. Εξ άλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 314 παρ. 1 εδ. α' και 315 παρ. 1 εδ. β' του ΠΚ προκύπτει ότι, στην περίπτωση σωματικής βλάβης από αμέλεια, δεν απαιτείται έγκληση, αν ο υπαίτιος της πράξεως ήταν υποχρεωμένος, λόγω της υπηρεσίας ή του επαγγέλματος του, να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Ως επάγγελμα νοείται οποιαδήποτε ενασχόληση, η οποία, ασχέτως του βιοποριστικού ή μη χαρακτήρα της, προϋποθέτει ιδιαίτερη γνώση, εμπειρία ή τέχνη και περίσκεψη και από τη φύση της εμφανίζει μεγαλύτερο κίνδυνο για τη πρόκληση σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας άλλων ανθρώπων και απαιτεί για την αποφυγή της επελεύσεως του ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, ήτοι υπέρτερη από εκείνη που επιβάλλεται για την αποφυγή του κινδύνου από τις συνήθεις απασχολήσεις. Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις του ΠΔ 305/1996, σκοπός του οποίου, κατά το άρθρο 1 παρ.1 αυτού, είναι η προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας περί υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων προς τις διατάξεις της οδηγίας 92/57/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1992 (ΕΕΛ 245/26892) «σχετικά με τις

ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας που πρέπει να εφαρμόζονται στα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια» και ως τέτοια θεωρούνται, κατά το άρθρο 2 παρ.1α, "κάθε εργοτάξιο όπου πραγματοποιούνται εργασίες οικοδομικές ή/και πολιτικού μηχανικού και γενικά εκτελείται τεχνικό έργο", για να διαφυλάξουν την ασφάλεια και την υγεία στο εργοτάξιο, και υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 6 και 7 του πιο πάνω διατάγματος οι εργολάβοι και υπεργολάβοι λαμβάνουν μέτρα σύμφωνα με τις ελάχιστες προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ, αρ. 8 παρ.2α σε συνδ. με το παράρτημα ΙV - Μέρος Β, Τμήμα ΙΙ άρθ 5.(Πτώσεις από ύψος). Στο άρθρο 5 αυτού, ορίζεται ότι: «5.1. Οι πτώσεις από ύψος πρέπει να προλαμβάνονται, ιδίως μέσω στερεών κιγκλιδωμάτων με επαρκές ύψος που θα διαθέτουν τουλάχιστον ένα εμπόδιο στη στάθμη του δαπέδου, ένα χειρολισθήρα και ενδιάμεσο οριζόντιο στοιχείο, ή άλλο ισοδύναμο μέσο, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. 5.2. Οι εργασίες σε ύψος μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο με τη βοήθεια του κατάλληλου εξοπλισμού ή με μηχανισμούς συλλογικής προστασίας όπως κιγκλιδώματα, εξέδρες ή δίχτυα προστασίας. Σε περίπτωση που η χρήση αυτών των μέσων δεν είναι δυνατή λόγω της φύσης των εργασιών, πρέπει να προβλέπονται τα κατάλληλα μέσα πρόσβασης και να χρησιμοποιούνται ζώνες ασφαλείας ή άλλες μέθοδοι ασφάλειας με αγκύρωση, με τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας». Μεταξύ δε των υπευθύνων για την λήψη αυτών των μέτρων είναι και ο μηχανικός που αναλαμβάνει την επίβλεψη της εφαρμογής της μελέτης και της εκτέλεσης τεχνικού έργου ή τμήματος του, σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης και τέχνης. Ειδικότερα, στο άρθρο 7 (υποχρεώσεις επιβλέποντος) του Ν 1396/1983, οι διατάξεις του οποίου, κατά το άρθρο 1 αυτού "αφορούν αποκλειστικά στη λήψη και τήρηση των μέτρων ασφαλείας για την προστασία των εργαζομένων και τρίτων κατά την εκτέλεση των οικοδομικών και λοιπών τεχνικών έργων, προβλέπονται τα εξής : «Ο επιβλέπων, εκτός από τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από άλλες διατάξεις έχει και τις ακόλουθες :1. Να δίνει οδηγίες κατασκευής, σύμφωνες με τους κανόνες της επιστήμης και της τέχνης, για την εκτέλεση εργασιών αντιστηρίξεων, σταθερών ικριωμάτων και πίνακα διανομής ηλεκτρικού ρεύματος. Να επιβλέπει την τήρηση των οδηγιών αυτών πριν από την έναρξη των εργασιών και περιοδικά κατά την εκτέλεσή τους. 2. Να δίνει οδηγίες σύμφωνες με τους κανόνες της επιστήμης και της τέχνης, για τη λήψη μέτρων ασφαλείας από κινδύνους που προέρχονται από εναέριους και υπόγειους αγωγούς της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) και να επιβλέπει την τήρησή τους. 3. Να επιβλέπει την εφαρμογή της μελέτης μέτρων ασφαλείας που αναφέρεται στο άρθρο 6 του νόμου αυτού και να δίνει τις σχετικές οδηγίες. 4. Να δίνει οδηγίες σε περίπτωση σοβαρών ή επικίνδυνων έργων και εάν χρειάζεται να συντάσσει μελέτη για την προσαρμογή των προδιαγραφών των μέτρων ασφαλείας που προβλέπονται. 5. Να υποδεικνύει εγγράφως στον κύριο του έργου, στην περίπτωση του άρθρου 4 & 1 και 2 του παρόντος, τα απαιτούμενα μέτρα ασφαλείας κατά περίπτωση και φάση του έργου». Περαιτέρω, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας

ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ' αυτήν με σαφήνεια πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Ως προς τις αποδείξεις, αρκεί αυτές να αναφέρονται στην απόφαση γενικώς κατά το είδος τους, χωρίς να είναι ανάγκη να διευκρινίζεται από ποιό ή ποιά αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε η κάθε παραδοχή. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Δεν αποτελεί όμως λόγο αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού μέσου χωριστά και η παράλειψη της αξιολογικής συσχέτισεως των αποδεικτικών μέσων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Από τις διατάξεις των άρθρων 474, 476 παρ. 2 και 498 ΚΠΔ προκύπτει, ότι η έκθεση που περιέχει τη δήλωση άσκησης του ενδίκου μέσου της έφεσης, πρέπει να διαλαμβάνει ορισμένο λόγο. Ειδικά, προκειμένου για έφεση εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 486 παρ. 3 ΚΠΔ που προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 19 του ν.2408/1996 και ισχύει από 4-6-1996, «η άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπειριστατωμένα στη σχετική έκθεση (άρθρο 498), άλλως η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη». Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει, ότι η αξιούμενη αιτιολογία της ασκούμενης από τον εισαγγελέα έφεσης κατά αθωωτικής απόφασης, αποτελεί πρόσθετο τυπικό όρο του κύρους του ενδίκου μέσου και απαιτείται ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία των λόγων του, δηλαδή πρέπει να εκτίθενται σε αυτό με σαφήνεια και πληρότητα οι συγκεκριμένες πραγματικές ή νομικές πλημμέλειες που αποδίδονται στην προσβαλλόμενη αθωωτική απόφαση (Ολ ΑΠ 9/2005). Όταν η έφεση του εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης, δεν έχει την πιο πάνω απαιτούμενη αιτιολογία και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο την κρίνει αιτιολογημένη και τη δέχεται τυπικά και στη συνέχεια προβαίνει στην έρευνα της ουσίας της υπόθεσης, ενώ έπρεπε ως αναιτιολόγητη να την απορρίψει ως απαράδεκτη, υπερβαίνει θετικά την εξουσία του και έτσι ιδρύεται ο εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Η' ΚΠΔ λόγος αναίρεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση και τα πρακτικά, το Τριμελές Εφετείο(Πλημμελημάτων) Αθηνών, απέρριψε την ένσταση του κατηγορουμένου, ήδη αναιρεσειόντος, περί απαραδέκτου της υπ' αρ.3168/8-7-2011 εφέσεως της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Αθηνών, κατά της υπ'αρ.48325/2011 αθωωτικής αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και αφού δέχθηκε τυπικά την ως άνω έφεση της Εισαγγελέως κατά της αθωωτικής αυτής αποφάσεως, στη συνέχεια, εξέτασε την ουσία της υποθέσεως και κήρυξε ένοχο τον αναιρεσειόντα για σωματική βλάβη

από αμέλεια παρ' υποχρέου, τον οποίον καταδίκασε σε ποινή φυλακίσεως οκτώ (8) μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε επί τριετία. Προκειμένου να απορρίψει την ένσταση, το Εφετείο δέχθηκε τα ακόλουθα: «Στην έκθεση της έφεσης της ανωτέρω Εισαγγελέως (Ευθυμίας Σωτηροπούλου) δεν είναι αναγκαίο να αναφέρεται ο αριθμός και η ημερομηνία της προσβαλλόμενης απόφασης , δεδομένου ότι γίνεται από το περιεχόμενο της αντιληπτό ποιά ακριβώς απόφαση προσβάλλεται δηλαδή η 48325 της 30-6-2011 του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών. Περαιτέρω στην έκθεση αυτή περιέχονται οι λόγοι της έφεσης οι οποίοι είναι αιτιολογημένοι ειδικά και εμπειριστατωμένα καθώς επίσης εκτίθενται με σαφήνεια και πληρότητα οι συγκεκριμένες πραγματικές και νομικές πλημμέλειες που αποδίδονται στην προσβαλλόμενη απόφαση». Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση, της υπ' αρ. 3168/8-7-2011 εκθέσεως εφέσεως της εισαγγελέως πρωτοδικών Αθηνών, για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου, η τελευταία διαλαμβάνει τα εξής : «Στην ...και στο κατάστημα της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών όπου μετά από πρόσκληση ήλθα , σήμερα την 8η του μηνός Ιουλίου του έτους 2011 ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.30 ενώπιον εμού της Γραμματέα Πλημμελειοδικών Αθηνών Αντωννάκη Χριστίνας εμφανίσθηκε η Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών Ευθυμία Σωτηροπούλου και ζήτησε την σύνταξη της παρούσας έκθεσης δηλώνοντας ότι ασκεί έφεση κατά τις διατάξεις των άρθρων 462, 463 ,464,473παρ. 3 , 474 και 486 παρ. 3 περ. γ ! του ΚΠΔ , ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, κατά της αποφάσεως με την οποία κηρύχθηκε αθώος ο τέταρτος κατηγορούμενος Β. Λ. του Ι., κατηγορούμενος για α) σωματική βλάβη από αμέλεια παρ' υποχρέου και β)παράβαση του άρθρου 12 IV μέρους Β τμήμα ΙIπαρ. 5, 14 του ΠΔ 305/96 και άρθρου 25 του Ν. 224/1994(άρθρ. 12, 26παρ. 1β , 28, 94 314 παρ. 1α , 315 παρ. 1 ΠΚ), αιτούμενη την παραδοχή της παρούσας έφεσης , την εξαφάνιση της απόφασης ως προς αυτόν κατά της οποίας ασκήθηκε η έφεση την κήρυξη του τετάρτου κατηγορουμένου ενόχου των ανωτέρω πράξεων και την καταδίκη αυτού , σε ανάλογη ποινή , για το λόγο ότι έγινε κακή εκτίμηση των αποδείξεων από το Πρωτοβάθμιο δικαστήριο , γιατί δεν έγινε ορθά η εκτίμηση απ' αυτό των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης όπως αυτά προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία και έτσι κηρύχθηκε αθώος ο τέταρτος κατηγορούμενος ενώ από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν κατά τρόπο σαφή αποδείχθηκε ότι ο τέταρτος κατηγορούμενος τέλεσε τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείτο. Ειδικότερα ενώ από τα αποδεικτικά μέσα προέκυψε ότι ο τέταρτος κατηγορούμενος Β. Λ. του Ι., ως υπεύθυνος πολιτικός μηχανικός της ανεγειρομένης πολυόροφης οικοδομής επί της οδού ... στην ..., συνιδιοκτησίας πρώτης και τρίτου εκ των κατηγορουμένων , υπόχρεος λόγω του επαγγέλματος του σε καταβολή ιδιαίτερης προσοχής ως προς τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ασφαλείας για την προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας των εκεί εργαζομένων, κατά την εργασία κατασκευής- διαμόρφωσης ξυλοτύπου σε υπερυψωμένες θέσεις εργασίας, ήτοι του υπό κατασκευή φρεατίου ανελκυστήρα ανερχομένου σε πέντε ορόφους δεν τοποθέτησε ασφαλή δάπεδα εργασίας

περιβαλλόμενα περιμετρικώς με ανθεκτικά κιγκλιδώματα ύψους τουλάχιστον ενός μέτρου και με θωράκια ύψους 0,15 μέτρων προς αποτροπή κινδύνου πτώσεως των εργαζομένων στο κενό με αποτέλεσμα την 3-8-2005 ο εργάτης Ν. Φ. του Α. , όταν προσέγγισε το στόμιο του φρεατίου στον τρίτο όροφο του κτιρίου προκειμένου να υπολογίσει την απαιτούμενη ξυλεία προς συνέχιση των εργασιών να καταπέσει εντός αυτού από ύψος 10-12 μέτρων και να υποστεί κατάγματα σπονδύλων θ12,01,02 και φτερνών. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της εκκαλουμένης αποφάσεως το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κατέληξε στην περί απαλλαγής του τέταρτου κατηγορουμένου απόφαση του για τις ανωτέρω πράξεις αφού έλαβε υπ' όψη του μεταξύ άλλων αποδεικτικών στοιχείων τις επ' ακροατηρίω ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων Ν. Φ. και Φ. Α. Ε. Ν., Λ. Μ. και τα αναγνωστέα έγγραφα. Ωστόσο από την ορθή εκτίμηση των ανωτέρω αποδεικτικών στοιχείων έπρεπε το Δικαστήριο να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο τέταρτος κατηγορούμενος διέπραξε τις αποδοθείσες σ' αυτόν πράξεις και ακολούθως να τον κηρύξει ένοχο για τους εξής λόγους: πρώτον διότι πράγματι είχε την γενική επίβλεψη των εργασιών που εκτελούντο στη συγκεκριμένη οικοδομή όπως προκύπτει και από την υπ' αρ. ./17-6-2005 άδεια οικοδομής της Πολεοδομίας του Δήμου Ζωγράφου ενώ η προσκομισθείσα απ' αυτόν επ' ακροατηρίω δήλωση ανάληψης μελετών επιβλέψεως δεν φέρει ημερομηνία όπως και η τοιαύτη της Κ. Ρ. πολιτικού μηχανικού, στην οποία επιχειρεί να γίνει μετακύληση των ευθυνών. Δεύτερον η υπ' αρ. πρωτ. 985Α/16-1-2006 έκθεση έρευνας του τεχνικού επιθεωρητού αναφέρει ως επιβλέποντα μηχανικό τον τέταρτο κατηγορούμενο καθώς και τις διαπιστωθείσες την 3-8-2005 παραλείψεις λήψεως μέτρων ασφαλείας στα δάπεδα εργασίας και στο φρεάτιο ανελκυστήρα τις οποίες έσπευσαν να αποκαταστήσουν, ως εξακριβώθηκε την 11-8-2005, ημέρα επανελέγχου. Τρίτον εξ αρχής ο παθών ανέφερε τον Β. Λ. ως τον μηχανικό που μαζί με τον ιδιοκτήτη Α. Μ. έδιδαν εντολές των εργασιών γεγονός που επιβεβαιώνει και ο Μ. Χ., υπεργολάβος των εκτελουμένων οικοδομικών εργασιών ως εκ τούτου ψευδής τυγχάνει ο ισχυρισμός του τέταρτου κατηγορουμένου ότι είχε μόνο τη μελέτη και αναλάβει μόνο το αρχιτεκτονικό τμήμα της οικοδομής Από την ορθή εκτίμηση των ανωτέρω αποδεικτικών στοιχείων το Δικαστήριο έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο τέταρτος κατηγορούμενος διέπραξε τις αποδοθείσες σ' αυτόν πράξεις και ακολούθως να τον κηρύξει ένοχο. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο κρίνοντας αντίθετα προς τα ανωτέρω, κατά την γνώμη μου έσφαλε καθόσον δεν έδωσε την δέουσα αποδεικτική βαρύτητα στα καθ' έκαστο αποδεικτικά μέσα και δεν εκτίμησε ορθώς αυτά αλλά πλημμελώς.» Η αιτιολογία αυτή της εφέσεως της Εισαγγελέως, είναι ειδική και εμπειριστατωμένη, κατά την έννοια της πιο πάνω διατάξεως, διότι, θεμελιώνει τον λόγο της εφέσεως της για πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, αφού εκτίθεται σ' αυτήν ποιές είναι οι συγκεκριμένες πλημμέλειες της αθωωτικής αποφάσεως περί την εκτίμηση των αποδείξεων και από ποιά συγκεκριμένα περιστατικά δικαιολογείται η άσκηση της εφέσεως. Ειδικότερα, δεν αρκείται η Εισαγγελέας να αναφέρει στην έφεσή της, τη στερεότυπη έκφραση «για κακή εκτίμηση των αποδείξεων», αλλ' αναφέρεται στις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και στα έγγραφα τα οποία αναγνώστηκαν

και εκθέτει ότι βάσει των ανωτέρω προέκυψε η ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου, ο οποίος, λόγω της ιδιότητάς του ως επιβλέποντος μηχανικού, της αναφερόμενης οικοδομής δεν έλαβε τα απαιτούμενα μέτρα, τα οποία ειδικώς ένα προς ένα αναφέρονται στην έφεση, προς αποφυγή του ατυχήματος. Αναφέρει επίσης, τα αποδεικτικά μέσα σύμφωνα με τα οποία, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έπρεπε να πεισθεί για το γεγονός ότι πράγματι αυτός ήταν ο επιβλέπων την οικοδομή πολιτικός μηχανικός, και για τις παραλείψεις του, που συνδέονταν με το επελθόν αποτέλεσμα ώστε να καταλήξει σε καταδικαστική κρίση και γι' αυτόν. Κατά συνέπεια, δεν υπερέβη την εξουσία του το δευτεροβάθμιο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με το να απορρίψει την ένσταση περί απαραδέκτου της εφέσεως και στη συνέχεια με το να καταδικάσει τον αναιρεσείοντα. Πρέπει, επομένως, ο πρώτος λόγος της κρινομένης αιτήσεως αναιρέσεως, από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Η' του ΚΠΔ, να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Από τις διατάξεις των άρθρων 320 και 321 του ΚΠΔ, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος κλητεύεται στο ακροατήριο για να δικασθεί με επίδοση σ' αυτόν εγγράφου που περιέχει, μεταξύ άλλων, ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μνεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει, ώστε να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπιση του. Αν το κλητήριο θέσπισμα δεν περιέχει τα στοιχεία αυτά, είναι άκυρο, σύμφωνα με το άρθρο 321 παρ. 4 ΚΠΔ. Η ακυρότητα όμως αυτή είναι σχετική, ως αναγόμενη σε πράξη προπαρασκευαστική της διαδικασίας στο ακροατήριο, γι' αυτό και πρέπει, κατά το άρθρο 173 παρ. 1 του ΚΠΔ, να προταθεί ωςότου εκδοθεί για την κατηγορία η οριστική σε τελευταίο βαθμό, απόφαση, πριν από την έναρξη της εκδίκασης της υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και πριν από την εξέταση οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου ή την όρκιση του πρώτου μάρτυρα, αλλιώς καλύπτεται, κατ άρθρο 174 παρ. 1 του ίδιου κώδικα. Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, η ακυρότητα του κλητηρίου θεσπίσματος καλύπτεται, αν ο κατηγορούμενος εμφανισθεί στην δίκη και δεν προβάλλει εναντίωση στην πρόοδο της προτείνοντας την ακυρότητα. Αν προταθεί εγκαίρως ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου η ακυρότητα και η εκ του λόγου αυτού αντίρρηση προόδου της διαδικασίας το δε πρωτοβάθμιο δικαστήριο την απορρίψει, ο κατηγορούμενος, αν εμμένει σ' αυτήν, πρέπει να επαναφέρει την πρόταση της ακυρότητας και την αντίρρηση κατά της προόδου της διαδικασίας, διαλαμβάνοντας στην έφεση του ειδικό λόγο περί αυτού. Τούτο όμως, προϋποθέτει ότι ο ισχυρισμός προβλήθηκε παραδεκτά στο πρωτόδικο δικαστήριο, διότι σε αντίθετη περίπτωση τούτο δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει και, για τον ίδιο λόγο, δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει και το εφετείο στον σχετικό λόγο της εφέσεως, διότι αυτός, ως εκ του περιεχομένου του, τυγχάνει απαράδεκτος. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της υπ' αρ. 48325/2011 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, (πρωτοβαθμίου δικαστηρίου), που παραδεκτώς επισκοπούνται για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου, ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος, προ πάσης ενάρξεως της αποδεικτικής διαδικασίας, προέβαλε ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου, την ένσταση

αοριστίας του κλητηρίου θεσπίσματος, συνισταμένη στο ότι, η διάταξη του άρθρου 25 του Ν. 2294/1994 στην οποία παραπέμπει το ΠΔ 305/1996 «περί προδιαγραφών ασφαλείας προσωρινών- κινητών εργοταξίων», καθιερώνει ευθύνη του εργοδότη, κατασκευαστή, παρασκευαστή κλπ και όχι του επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού η οποία καθιερώνεται από το άρθρο 9 του Ν. 1396/ 1983, που δε περιλαμβάνεται στο κλητήριο αυτό θέσπισμα." Το Δικαστήριο εκείνο απέρριψε την ένσταση αυτή ως αβάσιμη. Την ίδια ένσταση, επανέφερε παραδεκτά και ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση και τον καταδίκασε μόνο για την αξιόποινη πράξη της σωματικής βλάβης από αμέλεια παρ' υποχρέου. Το τελευταίο ,απέρριψε ωσαύτως την ανωτέρω ένσταση του τότε εκκαλούντος και ήδη αναιρεσειόντος με την ακόλουθη αιτιολογία: "Επειδή κατά το άρθρο 321 παρ. 1 περ. δ' ΚΠΔ το κλητήριο θέσπισμα, πλην των άλλων, πρέπει, με ποινή ακυρότητας, (άρθρο 321 παρ. 4), να περιέχει ακριβή καθορισμό της πράξης για την οποία κατηγορείται και μνεία του άρθρου του ποινικού νόμου που την προβλέπει. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση το κλητήριο θέσπισμα, περιέχει ακριβώς καθορισμό των πράξεων για τις οποίες ο κατηγορούμενος κατηγορείται καθώς και μνεία των άρθρων του ποινικού νόμου που την προβλέπει πρέπει η σχετική ένσταση να απορριφθεί ως αβάσιμη". Από την παραδεκτική επισκόπηση του υπ' αρ. 22453/4-9-2008 κλητηρίου θεσπίσματος, προκύπτει ότι ο αναιρεσειών-σε σχέση με την πράξη για την οποία καταδικάσθηκε- κλήθηκε να δικασθεί ως υπαίτιος α)σωματικής βλάβης από αμέλεια από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματος του, ήτοι του επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού, της ανεγειρομένης πολυορόφου οικοδομής, (προσθήκης 3ου, 4ου, 5ου ορόφου) συνιδιοκτησίας των συγκατηγορουμένων του, Μ. Π. και Α., διότι κατά το στάδιο που ήταν υπεργολάβος του έργου ο επίσης συγκατηγορούμενος του Μ. Χ., από έλλειψη της προσοχής που όφειλε να καταβάλει αναφορικά με τη λήψη των μέτρων ασφαλείας για την προστασία της ζωής και σωματικής ακεραιότητας των εργαζομένων εκεί, από απειρισκεψία του δεν έλαβε τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας και συγκεκριμένα κατά την εργασία κατασκευής - διαμόρφωσης ξυλοτύπου, σε υπερυψωμένες θέσεις εργασίας , ήτοι του υπό κατασκευή φρεατίου ανελκυστήρα, που ανερχόταν και στους πέντε ορόφους, δεν τοποθέτησε ασφαλή δάπεδα εργασίας, περιβαλλόμενα περιμετρικώς με ανθεκτικά κιγκλιδώματα ύψους τουλάχιστον ενός μέτρου και με θωράκια ύψους 0.15 μέτρων, προς αποτροπή κινδύνου πτώσης των εργαζομένων στο κενό, με αποτέλεσμα όταν ο εργάτης Ν. Φ., μετέβη στο οριζόντιο άνοιγμα του φρεατίου στον τρίτο όροφο του κτιρίου, για να υπολογίσει την απαιτούμενη ξυλεία προς συνέχιση των εργασιών και προσέγγισε στο στόμιο του φρεατίου , κατέπεσε εντός αυτού από ύψος περίπου 10-12 μέτρων και υπέστη κατάγματα σπονδύλων Θ12,01,02 και φτερνών. Στο ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα , γίνεται μνεία των άρθρων 26 παρ. 1α, 27 παρ. 1 , 28, 94, 314 παρ. 1α 315 παρ. 1ΠΚ και των άρθρων της παραβάσεως του ΠΔ 305/96,ως αναφέρθηκαν παραπάνω. Ως προβλέπον τη διωκόμενη πράξη ή εφαρμοζόμενο για τον κολασμό αυτής άρθρο του ποινικού νόμου, όπως συνάγεται από το συνδυασμό των άρθρων 139, 484 παρ. Ι στοιχ. δ' και ε' και 510 παρ. εδ. δ'

και η` ΚΠΔ, θεωρείται όχι μόνο το επιβάλλον την ποινή, αλλά και το ορίζον τις προϋποθέσεις της αξιόποινης πράξης, οι οποίες προϋποθέσεις πρέπει να εκτίθενται στο κλητήριο θέσπισμα. Στην προκειμένη περίπτωση, το ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα δεν πάσχει ακυρότητας, διότι α) τυποποιείται σ' αυτό το έγκλημα για το οποίο ο αναιρεσείων κατηγορούμενος παραπέμφθηκε σε δίκη, από την αναφορά του άρθρου 315παρ. 1 ΠΚ ,σε συνδυασμό με τα πραγματικά περιστατικά που διαλαμβάνονται σ' αυτό, ήτοι της ιδιαίτερης υποχρέωσης του αναιρεσείοντος- κατηγορουμένου, λόγω της ιδιότητας αυτού ως επιβλέποντος πολιτικού μηχανικού του έργου, β) διαλαμβάνεται ο επιτακτικός κανόνας του ΠΔ305/2006, τον οποίο ενώ είχε υποχρέωση παρέλειψε να τηρήσει κατά την επίβλεψη αυτού, γ) καθορίζονται οι προϋποθέσεις του αξιοποίνου της πράξεως και δ)η απειλουμένη γι' αυτό ποινή από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 314 παρ. 1 και 315 παρ. 1 ΠΚ- και όχι από τη διάταξη του άρθρου25 του νόμου 22241994,- με την οποία τιμωρείται η παράβαση των επιτακτικών κανόνων του ΠΔ 305/1996 , χωρίς να απαιτείται η ειδικότερη μνεία της διατάξεως του άρθρου 15 ΠΚ και των διατάξεων του νόμου 1396/1983 αφού σε σχέση με το πρώτο, καλύπτεται η έλλειψη του από τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος ήταν υπόχρεος, λόγω του επαγγέλματος του, να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια, σε σχέση δε με το δεύτερο δεν ήταν αναγκαία η παράθεση του αφού οι υποχρεώσεις του για τη λήψη των προστατευτικών μέτρων πηγάζουν και εκ μόνης της αναφοράς της ιδιότητας του αυτής (ΑΠ 344/2011). Κατά συνέπεια, το δικαστήριο της ουσίας, που απέρριψε ως αβάσιμη την προβληθείσα ως άνω ένσταση ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος, προχώρησε στην πρόοδο της δίκης και κήρυξε ένοχο τον αναιρεσείοντα - κατηγορούμενο , δεν παραβίασε τις διατάξεις της ακυρότητας της διαδικασίας στο ακροατήριο και εντεύθεν ο από το άρθρο 510 παρ. 1 περ. β! του ΚΠΔ δεύτερος λόγος αναίρεσης, είναι απορριπτός ως αβάσιμος. Περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Εφετείο (Πλημμελημάτων) Αθηνών, που δίκασε κατ' έφεση, όπως προκύπτει από το αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης σε συνδυασμό με το διατακτικό της, δέχθηκε κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, ότι από τα αποδεικτικά μέσα που κατ' είδος αναφέρει και ειδικότερα από τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, που εξετάσθηκαν ενόρκως ενώπιον του, την ανώμοτη κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης που αναγνώσθηκαν, καθώς και τα έγγραφα, που αναγνώσθηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά, τις απολογίες των κατηγορουμένων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: "ενώ ήταν ο πρώτος και τρίτος των κατηγορουμένων συνιδιοκτήτες ανεγειρόμενης οικοδομής , ο τέταρτος κατηγορούμενος υπεύθυνος πολιτικός μηχανικός και ο δεύτερος κατηγορούμενος υπεργολάβος των εκτελουμένων οικοδομικών εργασιών από απερισκεψία τους δεν έλαβαν τα προβλεπόμενα μέτρα (διαμόρφωση ξυλότυπου σε υπερυψωμένη θέση εργασίας και δεν τοποθέτησαν ασφαλή δάπεδα περιβαλλόμενα από κιγκλιδώματα και έτσι όταν ο πολιτικώς ενάγων προσέγγισε στο στόμιο του φρεατίου κατέπεσε εντός αυτού". Στη συνέχεια το δικαστήριο, με

την προσβαλλόμενη απόφαση του, κήρυξε ενόχους τους κατηγορούμενους, ήτοι τον συνιδιοκτήτη της οικοδομής Α. Μ. , τον υπεργολάβο Χ. Μ. και τον αναιρεσείοντα, για την αξιόποινη πράξη της σωματικής βλάβης από αμέλεια παρ'υποχρέου συνισταμένη στο ότι: "Στην ...την 3-8-2005, ενώ (ο αναιρεσειών κατηγορούμενος) ήταν υποχρεωμένος λόγω του επαγγέλματος του σε καταβολή ιδιαίτερης επιμέλειας και προσοχής, από αμέλεια του, δηλαδή από έλλειψη της προσοχής που όφειλε να καταβάλει, προξένησε σε άλλον απλή σωματική κάκωση , χωρίς να προβλέψει το αξιόποινο αποτέλεσμα που παράχθηκε από την παρακάτω πράξη του. Συγκεκριμένα ενώ ήταν υπεύθυνος πολιτικός μηχανικός ανεγειρομένης πολυωρόφου οικοδομής (προσθήκη 3ου,4ου, 5ου ορόφου), επί της οδού ... συνιδιοκτησίας Α. Μ. , και υπόχρεος λόγω του επαγγέλματος του σε καταβολή ιδιαίτερης προσοχής αναφορικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ασφαλείας προς προστασία της ζωής και σωματικής ακεραιότητας των εκεί εργαζομένων, από απερισκεψία του δεν έλαβε τα ως άνω προβλεπόμενα μέτρα , πλέον δε συγκεκριμένα κατά την εργασία κατασκευής - διαμόρφωσης ξυλοτύπου , σε υπερυψωμένες θέσεις εργασίας , ήτοι του υπό κατασκευή φρεατίου ανελκυστήρα που ανήρχετο και στους πέντε ορόφους , δεν τοποθέτησε ασφαλή δάπεδα εργασίας περιβαλλόμενα περιμετρικώς με ανθεκτικά κιγκλιδώματα ύψους τουλάχιστον ενός μέτρου και με θωράκια ύψους 0.15 μέτρων, προς αποτροπή κινδύνου πτώσης των εργαζομένων στο κενό, με αποτέλεσμα όταν ο εργάτης Ν. Φ., μετέβη στο οριζόντιο άνοιγμα του φρεατίου στον τρίτο όροφο του κτιρίου, για να υπολογίσει την απαιτούμενη ξυλεία προς συνέχιση των εργασιών και προσέγγισε στο στόμιο του φρεατίου , κατέπεσε εντός αυτού από ύψος περίπου 10-12 μέτρων και υπέστη κατάγματα σπονδύλων θ12,01,02 και φτερνών". Με αυτά που δέχθηκε το δικαστήριο της ουσίας, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση του, την κατά τα άνω ειδική και εμπειρισταωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του άνω εγκλήματος, για το οποίο καταδικάστηκε ο αναιρεσειών, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε αυτά, καθώς επίσης και τους συλλογισμούς, με βάση τους οποίους τα υπήγαγε στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 15, 28, 314 παρ. 1 και 315 παρ. 1α του Π.Κ., σε συνδυασμό με το άρθρο 12 IV μέρους Β τμήμα ΙΙ παρ. 5, 14 του ΠΔ 305/96 που ορθά εφάρμοσε, και τις οποίες, ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου, με ελλιπείς ή ασαφείς ή αντιφατικές παραδοχές ή διατάξεις ή με άλλον τρόπο, παραβίασε. Ειδικότερα, στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο παραδεκτώς συμπληρώνεται από το διατακτικό της και αποτελούν ενιαίο σύνολο, εκτίθενται με σαφήνεια πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα συγκροτούντα την αμελή συμπεριφορά του αναιρεσειόντος πραγματικά περιστατικά και προσδιορίζονται σαφώς οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες αυτός ενήργησε, ενώ περαιτέρω αιτιολογείται η παραδοχή της προσβαλλομένης για την ύπαρξη ιδιαίτερης νομικής υποχρέωσης του, να παρεμποδίσει την επέλευση του εγκληματικού αποτελέσματος, που πηγάζει από το άρθρο 15 του ΠΚ, αφού δέχεται ότι ο ίδιος

ο αναιρεσειών ήταν ο υπεύθυνος πολιτικός μηχανικός της ανεγειρομένης οικοδομής. Επίσης, αιτιολογείται η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς του αναιρεσειόντος και του επελθόντος αποτελέσματος, του τραυματισμού του παθόντος, που οφείλεται κατά κύριο λόγο στην παντελή έλλειψη προστατευτικών μέτρων, κατά την εργασία κατασκευής - διαμόρφωσης του ξυλοτύπου, για την κατασκευή του φρεατίου του ασανσέρ της οικοδομής, τα οποία εξειδικεύει, και τα οποία ήταν επιβεβλημένα από τις προαναφερθείσες διατάξεις του ΠΔ/τος 305/1996. Αιτιολογείται επίσης, η καταδικαστική κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, με την παραδοχή ότι, ο αναιρεσειών, αν και είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση ως υπεύθυνος Πολιτικός μηχανικός της ανεγειρόμενης οικοδομής, να επιμελείται για τη λήψη των επιβαλλόμενων προστατευτικών μέτρων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ομαλή εργασία του εργατοτεχνικού προσωπικού, από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε και μπορούσε να καταβάλει, δεν έλαβε τα προσήκοντα εκείνα μέτρα και συγκεκριμένα, παρέλειψε να τοποθετήσει ασφαλή δάπεδα εργασίας περιβαλλόμενα περιμετρικώς με ανθεκτικά κιγκλιδώματα ύψους ενός μέτρου και με θωράκια ύψους 0,15 μέτρων προς αποτροπή πτώσεως των εργαζομένων στο κενό από το φρεάτιο του υπό κατασκευή ανελκυστήρα. Περαιτέρω, το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, στήριξε την περί ενοχής κρίση του, από το σύνολο των αποδεικτικών μέσων που προέκυψαν, σε αμέλεια του αναιρεσειόντος, και συγκεκριμένα σε εκείνη υπό τη μορφή της μη συνειδητής αμέλειας, με την έννοια ότι αυτός δεν προέβλεψε το εξ' αυτής επελθόν αποτέλεσμα. Οι ειδικότερες αιτιάσεις του αναιρεσειόντος α) ότι το δικαστήριο της ουσίας, περιλαμβάνει ως συγκατηγορούμενη του στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης και την συνιδιοκτήτρια της ανεγειρόμενης οικοδομής Μ. Π., η οποία κηρύχθηκε αθώα από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, πρέπει να απορριφθεί διότι προβάλλεται χωρίς έννομο συμφέρον του αναιρεσειόντος, η αναφορά δε του δικαστηρίου στο πρόσωπο της, με την ιδιότητα της κατηγορουμένης στο αιτιολογικό της αποφάσεως του, έλαβε χώρα από προφανή παραδρομή β) ότι είχαν ληφθεί από τον ίδιο τα απαιτούμενα προστατευτικά μέτρα, που διαλαμβάνονται στον επιτακτικό κανόνα δικαίου και υπήρχαν μέχρι την προτεραία ημέρα του ατυχήματος, κατά την οποία εν αγνοία του και κατ'εντολή των συγκατηγορουμένων του, ήτοι του συνιδιοκτήτη της οικοδομής Μ. Α. και του υπεργολάβου Μ. Χ. αποξηλώθηκαν, προκειμένου οι εργάτες να ρίξουν τα μπάζα στο κενό φρεάτιο του υπό κατασκευή ανελκυστήρα, πρέπει να απορριφθεί διότι συνιστά αρνητικό της κατηγορίας ισχυρισμό, τον οποίο το δικαστήριο απέρριψε με την περί ενοχής του αναιρεσειόντος -κατηγορουμένου κρίση του. γ) οι λοιπές αιτιάσεις πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες, διότι υπό την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω, οι από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του ΚΠΔ, προβαλλόμενοι τρίτος και τέταρτος λόγοι της αιτήσεως αναιρέσεως, με τους οποίους πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη της επιβαλλόμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερθεισών

ουσιαστικών ποινικών διατάξεων, είναι αβάσιμοι και, ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθούν. Μετά από αυτά, και αφού δεν υπάρχει προς έρευνα άλλος παραδεκτός λόγος αναιρέσεως, η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί και να καταδικαστεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 Κ.Π.Δ), καθώς και στη πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του παρασταθέντος κατά την εκφώνηση της υποθέσεως πολιτικώς ενάγοντος (άρθρ. 583 ΚΠΔ,176,183Κ.Πολ.Δ), κατά ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Απορρίπτει την υπ' αρ. πρωτ. 8590/24-12-2012 αίτηση του Β. Λ. του Ι. , για αναίρεση της υπ' αρ. 9397/2012 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Αθηνών. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια πενήντα (250) Ευρώ και στη πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του παρασταθέντος πολιτικώς ενάγοντος που την ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) Ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 4 Ιουνίου 2013.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 20 Ιουνίου 2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ